

то знаменува и глѣдамъ, слушамъ, миришъ, вкусамъ и хващамъ. Чувствамъ съ вкусъ-а, кога ямъ нѣщо: съ погледа, кога то гледамъ нѣщо: съ слушанье-то, кога то слушамъ нѣщо: съ мирисване то, кога то миришъ нѣщо: съ хващанье то, кога то осѣщамъ, че опре нѣщо на нѣкоякъ часть на тѣло то ми, топло, или студено, кораво, или мѣко, и проч. Ты ако немаше тѣй петъ тѣ чувства, не можеше да се научишь нищо. Намирать се бѣдны, кои то сж родили глухи: тѣя не чуѣтъ съвсѣмъ гласъ, и нито разговоръ чловѣчески. Зато тѣя се не научавѣтъ нито да говорѣтъ но оставатъ нѣмы. Смысле само колко малко се учѣтъ такива то, кои то нито да се разговорѣтъ можѣтъ, нито да прочетѣтъ писмо. Слѣпий а нема понятіе нито на видилинѣ тѣ нито на шарове тѣ, нито на лица та, нито на знакове тѣ, но живѣе въ вѣчнѣ тьмнотѣ. Кой то нема вкусъ не раздѣлѣтъ сладко то отъ горчиво то: той не различа или водѣ шѣ или вино: защо и да сѣща, кога допирѣтъ на языкъ-а му ястя и пѣтъ, но не осѣща вкусъ а имъ. Понеже ты, отъ какъ живѣеши на свѣтъ а, сѣкога ти сж здравы и глѣданье то и слушанье то и другы тѣ чувства, не научили много чрезъ тѣхъ?

С. Азъ не знамъ нищо за това.

От. Щеше ли да държишь прѣстъ-а си на пламикъ а на свѣщъ тѣ?

С. Не, не щѣхъ дѣ направѣтъ това.

От. Защо?

С. Зщо то щѣхъ да се изгорѣтъ, и ще ме боли.

От. Отъ гдѣ знаешъ това?

С. Осѣтихъ го, кога падна запалена свѣщъ възѣ ржѣтъ ми.

От. Знаешъ го защо го осѣти самъ зато можешъ да речешъ, испытахъ го, научихъ го, научихъ го отъ иску-